Ч. 144 Четверъ 1 (13) липня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Администрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской".

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Выстава краєва а Русины.

Рускій комітетъ выставовый выдавъ слѣдуючу вôдозву: „Загальный зôбръ Науковего Товариства им. Шевченка поручивъ, на внесенє п. Корнила Устияновича, выдѣлови того товариства, взяти починъ въ устроєню окремого павільону рускихъ товариствъ на выставѣ краєвôй. Вдоволяючи сему порученю, скликавъ выдѣлъ анкету зъ вôдпоручникôвъ рускихъ товариствъ, котра, по данôй центральнымъ комітетомъ выставовымъ запоруцѣ рôвного трактованя интересôвъ Русинôвъ у всѣхъ важнѣйшихъ проявахъ выставы и наданя тôй выставѣ характеру дѣйстно краєвого, ухвалила одноголосно приступити до устроєня окремого павільону „Рускихъ товариствъ". Участь свою въ выставѣ въ тôмъ же павільонѣ зголосили до теперь слѣдуючû товариства: Наукове Товариство им. Шевченка, Просвѣта, Руска Бесѣда, Руске Товариство педагогічне, Народна Торговля, Зоря, Днѣстеръ, Львôвскій Боянъ, Клюбъ Русинокъ и Гуцульска Спôлка въ Коломыи.

„Тû товариства вызначили по одному вôдпоручникови, котрû узнали себе за комітетъ выставовый рускихъ товариствъ, а той выбравъ комітетъ выконавчій зъ трохъ осôбъ: пп. Володимира Шухевича, Ивана Бѣчая, и Костя Панькôвского. Комітетъ узыскавъ вже вôдъ Дирекціѣ Выставы краєвои догôдне мѣсце на будову павільону.

„Вôдзываємо ся отже до всѣхъ рускихъ товариствъ и институцій, щобы злучили ся зъ нами до загаданого дѣла и зголосили ся до участи въ выставѣ въ нашôмъ павільонѣ найдальше до 1 вересня с. р. на руки п. Володимира Шухевича (при улици Чарнецкого ч. 26), бо вôдъ зголошень залежати буде и объемъ будовы павільону. Тамъ можуть интересованû засягнути и близшихъ вѣдомостей у всякихъ справахъ устроєня павільону и надсыланя та умѣщеня въ нѣмъ своихъ показôвъ.

„Не менше вôдзываємо ся и до всего загалу рускои суспôльности, щобы якъ найбôльше обсылали выставу, означуючи свои предметы показовû рускими надписями, (приватнû выставцѣ зголосити ся мають до 1 серпня до Дирекціѣ Выставы при ул. Ягайлоньскôй ч. 15) — бо лише тою дорогою зможемо показати нашу жизненность и надати выставѣ характеръ вповни краєвый. — Именемъ комітету выставового „Рускихъ товариствъ": *Дръ Дамянъ Савчакъ. Володимиръ Шухевичъ*".

Рôвночасно оголосило и политичне Товариство „Народна Рада" свою гадку о участи Русинôвъ въ Выставѣ та промавляє такожь за тымъ, щобы Русины взяли якъ найчисленнѣйшу участь въ Выставѣ. „Народна Рада" каже: „Интересъ Русинôвъ вымагає, щобы тую выставу обôслали якъ найчисленнѣйше, а тымъ способомъ надали єй якъ найбôльше такожь и рускогo характеру та доказали нашу жизненнôсть и силу". Зъ заявлень „Народ. Рады" довѣдуємось дальше, що политичне Товариство „Народ. Рада" вразъ зъ анкетою выставовою рускихъ товариствъ вели переговоры зъ дирекцією и президією комітету Выставы въ справѣ слѣдуючихъ точокъ: 1) щобы вôдозвы и оголошеня комітету Выставы выдавали ся и въ рускôмъ языцѣ и черезъ руску прасу періодичну; 2) щобы надписи на выставѣ походячû вôдъ комітету були такожь рускû; 3) щобы були и рускû катальоги выставовû; 4) щобы бесѣда при отвореню Выставы була выголошена и по руски; 5) щобы взагалѣ уможливлювано и улекшувано Русинамъ участвуванє въ Выставѣ и надаванє єй такожь и рускогo характеру.

Дирекція Выставы и президія центрального комітету выставового вôдповѣли на тû жаданя прихильно и заявили, що они бажають якъ найбôльшои участи Русинôвъ въ Выставѣ и будуть въ тôмъ напрямѣ поступати. Рускû вôдозвы вже и теперь стали выдавати ся и черезъ рускû дневники розсылати ся; афішѣ выставовû будуть и рускû. Дирекція и президія не противнû и рускимъ надписямъ: кôлька секцій, якъ етнографічна, музична, шкôльна, вже и рѣшили рускû надписи умѣстити. Спеціяльнû катальоги поодинокихъ секцій, дотыкаючû въ значнѣйшôй мѣрѣ рускогo народу або рускихъ выставцѣвъ, будуть такожь и рускû. Промову при отвореню выставы и привитанє Є. Вел. Цѣсаря выголосить по руски выбраный рускими товариствами вôдпоручникъ. Для рускихъ товариствъ вôдступає ся безплатно мѣсце на выставленє свого павільону; рускû выставцѣ можуть и въ павільонахъ центрального комітету умѣщати свои показы зъ рускими надписями.

Якъ видимо зъ сего, мають вже Русины вповнѣ забезпеченû условія участи въ Выставѣ краєвôй въ слѣдуючôмъ роцѣ; теперь залежить вже лишь вôдъ нихъ самыхъ, щобы они вôдповѣдно запрезентували ся на Выставѣ. Коли вже данû суть условія, то годѣ чей буде спихати вину на когось чи на якûсь обставины за неповеденє дѣла, длятого то треба теперь брати ся до него зъ цѣлою енергією и доложити всѣхъ старань, щобы выстава якъ найкрасше удала ся. Пора вже вправдѣ трохи спôзнена, але все таки лишаєсь богато часу и можна ще дуже богато зробити. Нехай же нѣхто не вôдтягає ся вôдъ сего дѣла, нехай, хто лишь може, помагає єму а оно певно удасть ся и выйде лишь на користь народови рускому и цѣлому краєви. Єсть то першій крокъ

Надѣя.

Зъ ческого — О. Міковского.

— Прийде ще, дѣти, тажь чей має серце — въ нѣмъ же наша кровь... такъ говоривъ старикъ покашлюючи за кождымъ другимъ словомъ. Вôнъ лежавъ на низькôй постели, закрытôй заслоною, залѣпленою подертыми и замащеными образками зъ нѣмецкихъ часописей. Заслона та вôддѣлювала єго постѣль вôдъ прочого мѣсця комнатки, хатины зъ низькою стелею, котрои стѣны хочь були колись помальованû, але вôдмокли вôдъ вохкости и замастили ся. Въ маленькôй кахльовôй печи мерехкотѣла ся слабенька жовтава поломѣнь вôдъ горстки вугляного пороху и ледви що могла прочищувати тяжкій воздухъ, переповненый запахомъ вôдъ вывару румянку та инšихъ лѣкôвъ.

Тû слова сказавъ старикъ самъ до себе; у него за заслоною не було нѣкого. Дѣти зъ матерію тулили ся коло печи, найстарша Резя сидѣла коло вôкна похилена надъ столикомъ, на котрôмъ лежала купа уложеныхъ, порозлѣлюваныхъ рукавичокъ; свѣтячими очима приглядала ся скôнченôй роботѣ и рахувала въ духу. Трицять паръ дôстала сего тыждня — выимково; по два крейцарѣ вôдъ пары — Господи, що то всего за то буде!...

Старикъ запукавъ въ заслону; вôнъ кликавъ такъ жѣнку, щобы подала єму горнятко зъ опротивѣлымъ теріякомъ або приложила студеный окладъ на розпалене чоло — кликавъ такъ дѣти до себе, коли важка туга залягала єму грудь...

— Ще не прийшовъ, матусе? — спытавъ вôнъ, а терпкій усмѣхъ пересунувъ ся по єго розпаленыхъ вôдъ горячки устахъ.

— Мусить прийти — дѣти — таки прийде, побачите. Має роботу — не може рушити ся, будьте лишь терпеливû, направду прийде... говоривъ вôнъ и ажь почервонѣвъ ся: прийшло єму, бачите, на гадку, що каже неправду тымъ своимъ вынидѣлымъ та выблѣдлымъ дѣтемъ.

— А може не прийде?... Ажь морозъ пôшовъ єму по тѣлѣ, ажь страхъ взявъ єго вôдъ той гадки. — Последна надѣя въ тôй розпуцѣ... говоривъ вôнъ зъ тиха самъ до себе. Зъ дитинячимъ довѣрємъ вôдозвавъ ся до наймолодшого:

— Ходи сюда, Карольку! Правда, що Ивась прийде, що не дасть намъ загибати?

Хлопець наслѣдуючи заразъ плачливый голосъ батька вôдповѣвъ, якъ колибь читавъ зъ букваря: „Нѣ — таточку, Ивась не дасть намъ загибати".

Въ погасаючихъ очахъ батька заблысло знову свѣтло радости; споглянувъ на жѣнку, що стояла зъ другими дѣтьми конець єго постелѣ. Голова єѣ була похилена, межи сивѣючимъ єѣ волосємъ видко було лысину; по єѣ жовтôмъ многими зморщками засѣянôмъ лици котила ся вôдъ очей до устъ поблыскуюча струя сльозъ... Пôдняла голову, а очи єѣ стрѣтили ся зъ очами мужа.

Старикъ ажь задрожавъ. Господи, що вôнъ видѣвъ въ тымъ очахъ!...

— Де у тебе розумъ? Ты ще маєшь надѣю, а мы вже лишь бôль, голодъ и розпуку. Не кажи неправды, не дури насъ... Абы одному догодити, ты насъ обôкравъ, пустивъ зъ торбами. Ты насъ голодомъ заморивъ, заморозивъ у вохкихъ дѣрахъ — а одному допомôгъ... Теперь же чекаєшь, ажь вôнъ знову намъ поможе. Не такій вôнъ дурный, перечисливъ ся ты, старый нерозуме!

Старикови здавало ся, що ось-ось мусять жѣнчинû уста выповѣсти оттакû слова, бо они чогось сильно дрожали.

Вôнъ видѣвъ дѣти доокола себе. Юлька — єй вже пять лѣтъ а она ледви ходить; въ тôй старôй хатѣ вôдмерзли єй ноги. Тонечка — зъ тымъ дашкомъ надъ очами; ажь не може на тû очи подивити ся, за кождый разъ жаль стискає єму грудь.... А въ душѣ видить то помешканє въ пивници, видить, якъ по нѣмъ бѣжать троячû струѣ, такъ поволенькû якъ тû стоноги, що лазять за добычею..... Резя — не дай Боже, щобы той кашель бувъ щось гôршого. А Каролько, єго мѣзиничокъ!

Старикъ положивъ свою жовту руку

якій ставляють Русины на сѣмъ поли на большій розмѣры, нехайже вôнъ буде смѣлый и певный та обильный въ плоды для матеріяльного пôднесеня нашои суспôльности. Не забуваймо на то, що Выстава краєва має показати нашѣ силы и засобы духовй и матеріяльнй — буде то публичный рахунокъ, нехайже не выпаде уємно!

Переглядъ политичный.

Вѣденьскй ґазеты доносять, що австрійске и угорске правительство носять ся зъ гадкою въ виду нарѣкань на недостатокъ пашѣ заказати вывôзъ сѣна, конюшины и другои пашѣ за границю. Вынятй зъ пôдъ заказу мають лишь бути ячмѣнь, овесъ и кукурудза. Центральный выдѣлъ товариства господарского у Вѣдни постановивъ высказати ся противъ заказу вывозу пашѣ, а ческа рада культуры краєвои въ Празѣ звернула знову увагу правительства на велику небезпечность, яка грозить Чехамъ зъ причины недостатку пашѣ и Намѣстництво тамошне робить теперь доходженя въ сѣй справѣ. Задля недостатку пашѣ дозволено въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ тѣшиньского повѣта рѣзати зъ конечности худобу.

Въ анкетѣ промысловôй будуть преслухувати ся галицкй знатоки въ дняхъ вôдъ 24 с. м. до 1 серпня. — Міністерство справедливости розпорядило утворенє нового суду повѣтового въ Вашкôвцяхъ на Буковинѣ.

Въ сербскôй скупштинѣ предложено вже внесенє на ставленє передъ судъ бувшого презеса кабінету Авакумовича. Зъ Вѣдня доносять, що секретарь тамошного посольства сербского поѣхавъ до Карльсбаду, щобы вручити перебуваючимъ тамъ двомъ давнымъ міністрамъ завôзванє, щобы ставили ся въ скупштинѣ дня 15 с. м.

Князь Фердинандъ болгарскій выдавъ письмо до Стамболова, въ котрôмъ каже, що въ заявленяхъ вѣрности и льояльности, якй зложивъ єму народъ зъ нагоды єго одруженя, видить найлѣпшу поруку величины вôтчины и будучои еѣ щасливости.

Новинки.

Львôвъ дня 10 липня.

— **Именованя и перенесеня.** Дѣйстными учителями ґімназіяльными именованй: Адольфъ Ґавалевичь для Тернополя, Ив. Бартунекъ для Ряшева, Ферд. Бостель для Бродôвъ, Ив. Хміолекъ для Дрогобича, Стан. Дзвецъ и Юл. Добряньскій для Тернополя: Каст. Ґодфреѣвъ для Бучача, Иляр. Голубовичь для школы реальнои въ Краковѣ. Фр. Янеллі для школы реальнои у Львовѣ, о. Зиґм. Карась для Вадовиць, Йос. Кобыляньскій для Коломыѣ, Фр. Конарскій для академ. ґімн. у Львовѣ, Ив. Косовичь для Перемышля, Вільг. Кучера для Бродôвъ, Келестинъ Ляховскій для Ясла; Мих. Ладиженьскій для Бучача, Арт. Пасендорферъ для Ярослава, Ем. Пеліканъ для Бучача, Йос. Сенойца для Ряшева, Вік. Шмідтъ для Бохнѣ, Шафранъ для Бережанъ, Йос. Шидловскій для Ярослава и Фр. Тондеръ для Станіслава. — Перенесенй дѣйствй учителѣ ґімназ: Фр. Хованецъ зъ Ярослава до Бохнѣ, Андр. Чичкевичь зъ Бродôвъ до ґімназіѣ въ Перемышли вôддѣлу руского; Андр. Ґонсьоровскій зъ Ряшева до ґімн. св. Анны въ Краковѣ; Игн. Косциньскій зъ Перемышля до Пôдгôря; Ант. Ляссонъ зъ Стрыя до Пôдгôря, Ив. Матѣѣвъ зъ Тернополя до ґімн. академ. у Львовѣ; Нвк. Мазановскій зъ Бохнѣ до ґімн. св. Яцка въ Краковѣ, о. Фр. Свѣдерскій зъ Вадовиць до школы реальнои въ Краковѣ; Стан. Свиталскій зъ Золочева до Бохнѣ.

— **Є. ц. и к. Высокôсть Найдост. Архікн.** Леопольдъ Сальваторъ вразъ зъ Найдост. женою Архікняг. Бляякою вернули зъ Вѣдня до Львова.

— **Справы особистй.** Віцепрезидентъ краєв Рады школьнои дръ Мих. Бобжиньскій выѣхавъ зъ родиною до купелѣвъ морскихъ въ Нордерней. — Віцепрезидентъ краєв. Дирекціѣ скарбу дръ В. Корытовскій выѣхавъ зô Львова до Вадовиць. — Заступникъ маршалка краєвого п. Хамєцъ ѣздивъ въ суботу до Кракова и вернувъ вже до Львова. — Начальный директоръ почтъ и телеґрафôвъ, рад. Двору п. Ив. Сеферовичь выѣхавъ за шестинедѣльнымъ урльопомъ зô Львова.

— **Зъ товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ“** у Львовѣ одержали мы слѣдуюче письмо: „На основѣ ухвалы Рады надзираючои Товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ“ маю честь подати до прилюднои вѣдомости, що зъ днемъ нинѣшнымъ урядъ технічного директора обнявъ дръ Ярославъ Кулачковскій. — У Львовѣ дня 11 липня 1803. — *Теофиль Бережницкій*, президентъ рады надзираючои“.

— **Въ станіславôвскôй епархіи выставленй на конкурсъ парохіи:** Брустуры, пѣстиньского деканата, зъ речинцемъ до 20 серпня; Ранôвцѣ, кудринецкого и Миловане, еаупôльскооо деканата зъ речинцемъ до 1 серпня; Балинцѣ, коломыйского, Хриплинъ, станиславôвского, Вербовецъ городеньского и Пасѣчна, надвôрняньского деканата зъ речинцемъ до 15 серпня.

— **Сирійскій єпископъ Преосв. Бааръ зъ Гавранъ**, що бравъ участь въ католицкôмъ вѣчу въ Краковѣ загостивъ до Львова и замешкавъ въ митрополичôй палатѣ. Овогды оглядавъ Преосв. Бааръ въ товариствѣ Є. Ексц. Впреосв. Митрополита руску семінарію духовну.

— **Градова туча**, яка минувшои недѣлѣ лютилась у Львовѣ и єго околици, засягнула дуже далеко, бо вôдъ Жовкви и Городка ажь по Станіславôвъ. На щасте падавъ градъ лишь въ еѣ осередку, котрымъ бувъ Львôвъ и єго найблизша околиця. Подальшй стороны засягнувъ градъ лишь въ рѣдка, або й зовсѣмъ не падавъ, лишь була велика злива. За то на три милѣ доокола Львова наробивъ градъ великои школы въ поляхъ и огородахъ, выбивъ богато збôжа и огородовины а капусту подеръ такъ, що майже рѣчь неможлива, щобы она ще поправилась. Въ декотрыхъ сторонахъ падавъ градъ величины молодои бараболѣ.

— **Самоубійство.** Въ ночи на день 11 с. м. въ ново будуючôмъ ся домѣ при ул. Короля Людвика побôчь касы ощадности вôдобравъ собѣ житє черезъ повѣшеня Ст. Хирôвскій, зарôбникъ лѣтъ 59, жонатый. Причина самоубійства не звѣстна.

— **Розбоѣ.** Въ чернелицкôмъ лѣсѣ найдено дня 3 липня трупа одного господаря зъ Лятача въ повѣтѣ залѣщицкôмъ, котрого убивъ и обрабувавъ зъ грошей мѣсцевый селянинъ а вôдтакъ сховавъ ся въ лѣсѣ. Комендантъ жандармеріѣ зъ Устєчка, дôзнавшись о фактѣ, зробивъ на него засѣдку и сидѣвъ цѣлу ночь середъ зливы. И дѣйстно надъ раномъ выйшовъ розбôйникъ зъ лѣса, щобы дôстати ся домôвь. Однако, коли побачивъ жандарма, ставъ назадъ утѣкати до лѣса, а въ утечи скинувъ кожухъ, згубивъ капелюхъ, скочивъ зъ горы и мимо того, що звихнувъ ногу, дôставъ ся до лѣса. Тогды жандармъ вôбравъ около 40 людей и устроивъ нагôнку на него. Тымъ способомъ зловлено убійника разомъ зô зрабоваными 125 зр. — Въ Ляшкахъ королѣвскихъ убила одна жѣнка вдовиця, чоловѣка сусѣда на огородѣ и то коцюбою, выбивши єму три дѣры въ головѣ. Опôсля пôйшла зъ сыномъ до Глинянъ продавати грунтъ, щобы було зъ чимъ утѣкати до Америки, якъ сама до сего призналась. Въ Глинянахъ еѣ арештовано.

— **Зухвалои крадежи** допустивъ ся у Вѣдни якійсь невыслѣдженый доси злодѣй. Около 12 год. въ суботу прийшовъ до уряду почтового возьный зъ австр. заведеня кредитового Фр. Шпатъ и хотѣвъ тамъ вôдобрати кôлька переказôвъ. Вôнъ поставивъ свою торбу, въ котрой мавъ 11.287 зр., на стôлъ побôчь себе а самъ нахиливъ ся до вôконця до урядника почтового. Въ той хвили приступивъ до вôконця и якійсь молодый мужчина а другій, видко єго спôльникъ, отворивъ скоро торбу и выхопивъ зъ неи грошѣ и ставъ утѣкати. То видѣвъ кантористъ Бакъ и заразъ сказавъ Шпатови и оба пустились за злодѣємъ. Злодѣєви выпали ще були двѣ тысячки зъ рукъ, але вôнъ схиливъ ся зручно по нихъ, пôднѣсъ и втѣкавъ дальше. Въ брамѣ хотѣвъ ихъ здержати спôльникъ злодѣя, але они вôдопхнули єго и бѣгли улицею дальше. На скрутѣ однои улицѣ забѣгъ злодѣй до якоись каменицѣ а Шпатъ и Бакъ не добачили того и пôгнали дальше. Злодѣй пересидѣвши тяжку хвилю въ каменици утѣкъ вôдтакъ безъ слѣду. За зловленє злодѣя вызначено 1000 зр. нагороды.

Господарство, промыслъ и торговля.

Дещо про жнива.

Якъ и коли де жати, знає кождый господарь, але мало єсть такихъ, котрй звертають

Карольковн на голову и вдививъ ся єму въ личко. Ажь злякавъ ся, якъ колибъ нинѣ першій разъ видѣвъ то розумне лице, тй выстаючй кости.

....А вôнъ мабуть и не прийде; нѣ — мусить, мусить прийти — сказавъ вôнъ вôдважно. — Дѣти, вôнъ мусить прийти.... а вôдтакъ буде вже вамъ всѣмъ добре жити....

— Пôшлю до него Резю — сказала жѣнка нахилившись до него — вôнъ, видко, забувъ; тажь має богато роботы, теперь всюды будують — я сама таки ось недалеко зъ вôдси читала на однôмъ мѣсци, де ставить ся якійсь дôмъ, таблицю зъ написею: „Иванъ Жужікъ, будôвничій....“

— Нѣ, дѣти — тажь чей має серце, вôнъ же зъ нашои крови — жебрати не будемо, матусе.... сказавъ вôнъ и обернувъ ся до стѣны.

— Жебрати не будемо у власного сына — говоривъ вôнъ зъ тиха до себе а въ очахъ станули єму сльозы.

Такъ довго тягнула ся та наука, а прецѣ выдержавъ. Такъ дорого то коштувало, книжки, оплата школьна, зелѣзниця — ще й помешканє наймавъ єму давнѣйше окремо, щобы не мусѣвъ сидѣти въ дѣрѣ наповненôй парою и вохкостію, де вôдзывавъ ся стукôтъ батькôвского клевця, що товкъ вôдъ шестои рано до дванацятои або й першои въ ночи объ твердй шкôры подорожныхъ скринокъ.

Кобы лишь оденъ до чого дôйшовъ — думавъ собѣ вôдтакъ, коли лягавъ пôзно въ ночи спати и натиравъ собѣ лоємъ попуканй ажь до крови руки. Зъ напруженємъ всѣхъ силъ хотѣвъ помогти одному зъ бѣды, ожидаючи, що той, коли вже выдобуде ся, подасть й имъ руки та й всѣхъ ихъ выратує.

Теперь же дає намъ упадати ще глубше, заголодувати ся, ажь позабиваємо ся въ тôй ямѣ зъ розпуки....

— Мабуть не прийде — замурмотѣвъ обтираючи собѣ пôтъ зъ чола. Такъ собѣ роздумуючи, чувъ при тôмъ, що ще нѣколи такъ страшно не пекли мозолѣ якъ нинѣ....

— Але вôнъ прийде — розважавъ собѣ дальше въ своѣй головѣ. Резя принесла зъ вôдкись вѣстку, що вôнъ оженивъ ся зъ богачкою — буде, має грошѣ — а має серце, має чувство; тажь вôнъ завсѣгды бувъ такій честный хлопецъ, такъ насъ любивъ, що мало не зъѣвъ. Бувало каже: „Кобы я лишь покôнчивъ науки, то буду васъ на рукахъ носити....“ Треба лишь зачекати, вôнъ прийде; має богато роботы, неупорядкованй вôдносины по ожененю ся и то єго здержує. На весѣлє насъ такожь не просивъ, але добре зробивъ. Не маємо лаха на собѣ, мы бы єму лишь встыду наробили — — але вôнъ таки прийде, отъ за хвилинку мусить вже тутъ бути....

Старикъ зъ довѣрємъ чоловѣка, котрого бере ся розпука, наставлявъ уши якъ дитина и надслухувавъ, чекавъ, що вже въ сѣй хвили розскочать ся дверѣ и вôнъ вôйде, высыпле грошѣ на стôлъ та скаже: „Варѣть мамцю, вечеру — але щось доброго, нехай собѣ хочь на старôсть ужиєте!...

— Вôнъ прийде, мусить прийти, тажь має серце — говоривъ старикъ зъ тиха самъ до себе и усмѣхавъ ся.

Запавъ въ сонъ, хвилями тихій, покрѣпляючій, хвилями знову неспокôйный, горячковый — — —

Якійсь плачь пробудивъ єго. Ставъ надслухувати; то плакала жѣнка, Резя щось розповѣдала.

....Риньского тобѣ давъ? — пытала ся мати, придушуючи плачь въ собѣ.

— Маю що тыждня приходити по него въ суботу, сторожь дасть менѣ єго за кождый разъ, але не смѣю говорити —

— Що не смѣєшь говорити, Резю?

— Що я єго сестра....

Старикъ пôдслухувавъ, ажь духъ въ собѣ заприавъ. Мушкулы въ лици єму застигли; ажь очи єму на верхъ высадило, такъ дививъ ся, хотѣвъ бы бувъ таки крôзь паперову заслону проглянути и побачити лице жѣнки и доньки, дививъ ся остовпѣлый и пôдслухувавъ.

— А якє тамъ богатство, яка пишнота, мамцю! — Коли я тамъ увôйшла, сказала єму служниця, що якась дѣвчина хоче зъ нимъ поговорити. Вôнъ выйшовъ до сѣпей и такъ

увагу на то, якъ поступати собѣ пôдчасъ жнива въ таку пору, коли перепадають части дощѣ або таки бувають зливы, котри найбôльше роблять шкоды через то, що збôже пôдчасъ нихъ зрастаѥ ся. Тому то хочемо тутъ звернути увагу нашихъ господарѣвъ, якъ въ такихъ случаяхъ треба собѣ поступати.

Передовсѣмъ треба памятати на то, що пôдчасъ зливъ въ часѣ жнива або хочь бы лишь часто перепадаючихъ дощѣвъ лѣпше ѥсть жати збôже на покосы, якъ вôдъ разу вязати. Але при тôмъ треба и̂ то памятати, що збôже на покосѣ вымагаѥ безустанного и пильного надзору. Треба такожь и то мати на оцѣ, що коли вже пôдчасъ живъ грозять зливы, то лѣпше ѥсть лишати довшу стерню, а то длятого, щобы збôже не лежало на самôй земли, лишь щобы колосѥ мало на чôмъ сперти ся и не приставало до неи. Тымъ способомъ дощь не такъ легко прибѥ колосѥ до самои землѣ а зерно не такъ скоро буде рости. Але и̂ въ такôмъ выпадку, колибъ стерня була дуже коротка, то можна радити собѣ въ той способъ, що розкладаѥ ся збôже надъ бороздою такъ, щобы оно гузѣромъ лежало на стерни а колосѥмъ звисало до борозды, отже щобы высѣло у воздусѣ. Лишь тогды борозды мусять бути на стôлько глубоки̂ и такъ спадисти̂, щобы вода по нихъ легко збѣгала. Де поле въ жолобѣ и рôвне а земля збита и не перепускаѥ воды а при тôмъ ще и̂ борозды мѣлки̂ та замулени̂, тамъ очевидно не можна того робити, бо инакше колосѥ стояло бы въ водѣ и ажь тогды якъ разъ мусѣло бы зрастати ся.

Дальше треба на то уважати, щобы розкладати збоже на покосахъ тоненькими верствами, абы богато колося не лежало одно на другôмъ и вода через то коло нихъ не здержувала ся. Крôмъ того треба въ часѣ зливъ або частыхъ дощѣвъ перекладати збôже, а то длятого, щобы колосѥ и солому вôдорвати вôдъ землѣ и щобы ѥго хочь въ части провѣтрити та отрясти зъ воды.

Коли ѥсть погода, то можна збôже не попоперерастане травою та хоптою вязати вôдъ разу въ снопы, особливо озиме, коли оно вже и̂ въ зернѣ и̂ въ соломѣ доспѣло. Яре збôже лѣпше класти на покôсъ и по просушеню вязати въ снопы. Зъ ярымъ житомъ треба спѣшити ся и забирати ѥго чимъ скорше зъ поля, хочь прийшлось бы досушувати дома, бо дощь а навѣть сильна роса ѥму дуже шкодять. Ячмѣнь схне досыть поволи, бо колѣнця мають въ собѣ богато воды, не добре высхлый дуже легко загрѣваѥ ся. Щобы ѥго добре высушити, треба ѥго завсѣгды класти на покосы, коли пересхне, обертати а вôдтакъ ажь вязати. Въ многихъ сторонахъ Нѣмеччины роблять такъ, що вяжуть ячмѣнь при самôмъ колосю кôлькома стеблами такъ, щобы снôпъ не розлетѣвъ ся а вôдтакъ ставлять гузѣромъ на землю розкладаючи солому широко, щобы снôпъ стоявъ просто. Кажуть, що дуже добре такъ робити въ слотну пору. Овесъ, особливо ранный, вытрясаѥ пôдчасъ погоды и̂ вѣтрôвъ дуже легко своѥ доспѣле зерно и длятого не треба чекати ажь зовсѣмъ доспѣѥ, лишь класти въ покосы, нехай тамъ доспѣваѥ.

— Девятьдесять-лѣтный коропъ. Звѣстно загально, що зъ нашихъ рыбъ щупакъ и коропъ жиють найдовше, але кôлько лѣтъ можуть они жити, то дуже трудно означити. О щупаку кажуть загально, що вôнъ може жити сто лѣтъ. Въ Ѥнґієнъ (въ провінціи Геннеґавъ въ Бельґіи) зловлено сими днями въ ставѣ парку, що належить до князя Аренберґского, величезного коропа, котрый мавъ въ однôмъ жебрѣ золотый перстѣнь а на нѣмъ було выписано: „Сего коропа пущено до ставу въ 1802 роцѣ за консуляту Бонапартого“. Коропъ сей проживъ отже вже що найменше 90 лѣтъ; ѥго пущено заразъ знову до воды.

— Якъ обходитись зъ нафтовыми лямпами. Части̂ выбухи лямпъ нафтовыхъ спонукали берлиньску комісію для провѣрюваня мѣръ и вагъ доходити, що ѥсть причиною того. Доходженѥ показало, що лямпы нафтови̂ лишь дуже рѣдко выбухають вôдъ того, що ихъ задмухуѥ ся зъ горы черезъ коминокъ (цилиндеръ); такихъ выпадкôвъ буваѥ на сто ледви оденъ. Найчастѣйше бувають выбухи зъ того, що лямпа переверне ся, що зъ нею ходить ся и держить ся ѥѣ криво, та вôдъ того, що опа занадто розпалить ся. Щобы отже не було выпадкôвъ, треба на то уважати: 1) Лямпа нафтова повинна мати широку и тяжку пôдставу. 2) Начинѥ на нафту повинно бути металеве. 3) Коминокъ повиненъ добре приставати, щобы попри него не добувавъ ся воздухъ до поломѣни. 4) Обручка зъ пальникомъ повинна бути добре прикручена, а капсля повинна бути добре и рôвно насаджена на пальникъ. Коли прорѣзъ на поломѣнь въ капсли ѥсть за вузкій або за широкій, лямпа зле горить. 5) Кнôтъ повиненъ бути мягкій и такъ широкій, щобы займавъ цѣлый пальникъ и легко въ нѣмъ ходивъ. 6) Лямпу треба передъ ужиткомъ повну наливати, але не наливати при запаленôй свѣчцѣ або якимъ небудь иншôмъ свѣтлѣ; найлѣпше наливати лямпу за дня. 7) Лямпа повинна завсѣгды бути чиста; треба ѥѣ зъ верха и въ серединѣ добре обтирати та выдмухувати зъ середины ти̂ огарки, що спадають зъ кнота. 8) При гашеню треба кнôтъ скрутити рôвно зъ пальникомъ, а вôдтакъ задмухнути або зъ горы або зъ боку. 9) Запалену лямпу не треба ставляти на продувѣ и не ходити зъ нею. Такожь не треба лямпы пôдносити нагло зъ долины въ гору, бо она або згасне або нафта въ нѣй може займити ся.

— Якъ позбути ся мурашокъ зъ хаты? Коли де внадять ся мурашки до хаты, то можна ихъ найлѣпше позбути ся въ той способъ, що змѣшаѥ ся трохи меду або розпущеного въ водѣ цукру зъ дрôжджами а ту мѣшанину поставить ся въ то мѣсце, куды мурашки заходять до хаты. Они кинуть ся на ню и будуть заразъ ѣсти, а що дрôжджѣ для нихъ отруя, то они выгинуть а други̂ не будуть вже заходити тою самою дорогою.

— Добрый корѣнный оцетъ можна зробити собѣ въ той способъ: Бере ся доброго винного оцту и варить ся ѥго, щобы черезъ вôдпарованѥ ставъ моцнѣйшій. Пять лѣтрôвъ тото оцту, коли вôнъ ще кипить, наливаѥ ся на 42 дека естраґону, 14 дека васильку або бôбкового листя и 7 дека шальотки (рôдъ чѣснику, уживаного въ кухняхъ) а лишаѥ ся ту мѣшанину на двѣ недѣлѣ, щобы добре натягнула а вôдтакъ зливаѥ ся до великои бутлѣ. Ѥсть то т. зв. французскій оцетъ, котрый, якъ видко, не така велика штука собѣ самому зробити.

— **Станъ воздуха за минувши̂ добы числячи** вôдъ 12 год. въ полудне дня 11 липня до 12 год. въ полуднѥ дня 12 с. м. **середна теплота** була + 21·1° Ц., **найвысша** + 28 0° Ц въ вчера по пол.), **найнизша** + 14·8° Ц. въ ночи. Барометеръ опадаѥ (761). Вѣтеръ буде полуднево-захôдный, середный, теплота пôднесе ся до + 200° Ц., небо буде легко захмарене, малый дощь, впрочôмъ погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 11 с. м.: пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·75 до 6·90; ячмѣнь 5·— до 5·75; овесъ 6·25 до 6·75; рѣпакъ —·— до —·—; горохъ —·— до —·—; вика 5·60 до 6·—; насѣнѥ льняне 11·50 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·50 до 6·—; гречка —·— до—·—; конюшина червона 60·— до 68·—; бѣла 72·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижь —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 85·— до 90·—; спірітусъ готовый 15·— до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 12 липня. Переговоры торговельни̂ зô взгляду на спôзнену пору и часъ урльопôвъ вôдложено ажь до осени.

Инсбрукъ 12 липня. Хмароломы зъ послѣднои ночи наробили страшенной шкоды. Брікалеґъ, Кундль, Верґль збурени̂, по части засыпани̂. Згинуло кôлькоро людей. Цѣла долина Ціллеръ стоить пôдъ водою. Комунікація перервана.

Берлинъ 12 липня. Россійскій наслѣдникъ престола приѣхавъ вчера о 8 год. 35 мін. на стацію Вільдпаркъ, де ѥго повитавъ цѣсарь Вільгельмъ. О 10 год. поѣхавъ царевичь до Берлина, зъ вôдки поѣде дальше.

Константинополь 12 липня. Султанъ надавъ ѥгипетскому кедивови ордеръ Имтіязъ. Въ Илдизъ-кіоску вôдбувъ ся въ честь кедива пиръ, въ котрôмъ взяли участь: султанъ, кедивъ, великій везиръ и 80 запрошеныхъ особъ.

наля̌кавъ ся, ажь поблѣдъ и не мôгъ менѣ въ очи подивити ся.... оповѣдала Резя дальше.

— Взявъ мене до комнаты — Боже, мамцю, якажь тамъ краса, сами̂ оксаміты, шовки та ковры!... Я сказала ѥму, що татуньо слабують и що намъ зле жиѥ ся. Не сказавъ на то нѣчого, давъ риньского и вывѣвъ мене до сѣней...

— Та и̂ не казавъ насъ поздоровити!...

— Нѣ, не казавъ — казавъ лишь, щобы я борони Боже, не казала нѣчого ѥго пани и пôшовъ вôдтакъ до кухнѣ. Я заглянула и туды въ той хвили, така краса всюды, на стѣнахъ висить мосяжне и срѣбне начинѥ, якъ золоте, все якъ золоте.... А той запахъ, якій зъ вôдтамъ попѣсъ ся! Видко, пекли щось доброго. Та и̂ ѥѣ я тамъ побачила, така, мамцю, зъ неи велика та красна панѣ!...

Наразъ повалила ся зъ лоскотомъ заслона на землѣ. Переляканѝ жѣнка и дѣти звернули свои очи на вôтця. Вôнъ сидѣвъ на постели пôдоймившись до половины и розмахувавъ страшно руками по надъ головою и бивъ ними доокола себе.

— То вôнъ насъ зрадивъ — дѣти, дѣти! — ставъ страшно кричати.

— И нѣчого вже бôльше тобѣ не говоривъ, Резю, вже нѣчого не переказувавъ до насъ?

— Нѣчого, татуню — я лишь зачула, що та панѣ пытала ся ѥго, хто то бувъ....

— А вôнъ що на то сказавъ? — спытавъ старикъ зъ глубокимъ жалемъ. — Сказавъ, що то дѣвчина.

— Що нѣбы то — нѣбы якась далека своячка — говорила Резя такимъ голосомъ, якъ колибъ бояла ся сказати — сказавъ, що то якась сестрѣнка, що ходить за прошенымъ хлѣбомъ....

Старикъ ажь выскочивъ зъ постелѣ. Ставувъ коло поваленои заслоны, цѣлый червоный на лици а очи пôдбѣгли ѥму кровю. Стоявъ хвильку тихо а вôдтакъ махнувъ руками понадъ головою и повоаливъ ся лицемъ до землѣ.

— Дѣти, дѣти — закрикнувъ вôнъ изъ горя — добийте мене, домучте... Я васъ обôкравъ, ограбивъ, заморивъ задля того — задля того злого сына!... Дѣти, жѣнко, прошу васъ на милôсть Бога, добийте мене!...

Выбухнувъ плачемъ а вôдтакъ замовкъ и лишь ще тяжко вôддыхавъ. Ѥго пôднялп и положили на постѣль. Мовчки стояли жѣнка и дѣти конець постелѣ.

Мати нахилила ся надъ лице мужа, крикнула и упала на колѣна.

Исусе Христе, помилуй насъ! Дѣтоньки молѣмъ ся за татову душу!

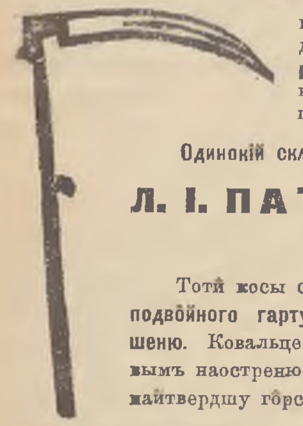
Четверо колѣнъ припало до землѣ.

За редакцію вôдповѣдаѥ **Адамъ Креховецкій.**

ИНСЕРАТЫ.

Косы зъ маркою сѣчкарня

зъ англійскои срѣбнои стали

посылае громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльнôй довготѣ **пôдъ ґаранціею** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцюю, то перемѣнюю косу 5—6 разôвъ.

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ

въ Галичинѣ

Тоти косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержуе кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 кроковъ, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 зр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайни брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише за готôвку або послѣплатою.

Осторога передъ фалшôвниками. Правдиви Патраха косы суть лише тоти, котри мають марку охоронну сѣчкарня (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ также выбиту фірму L. J. Patrach.

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха въ Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь. 1

Косы бѣлй въ знакомъ „Руки“ зъ найлучшои стали по 45 кр.

Серпы анґлійски Варда въ зн. „Ковадла“ першои якости 30 кр.; — для кôл-окъ рôльничихъ и склепикôвъ сельскихъ цѣны гуртовни — поручае БОЛЕСЛАВЪ ЦЫБУЛЬСКІЙ — складъ товарôвъ зелѣзныхъ при площи Маріяцкôй у Львовѣ.

79 Львôвъ—Имиреса.

Л. ЛѢТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сирый

Ванно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручае дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій

у Львовѣ, Коперніка 2. 80

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймае

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-y“

може лише се бюро анонсы приймати.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВИ ШКОЛЫ

зочинае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр

Проґрамы даромъ.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручае

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно пікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

Донабутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ большихъ торговляхъ зелѣза.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовй. — Каналовй насады зъ патентовымъ замкненемъ.—Збôрники на воду.— Комплетнй урядженя купелевй. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ также руры ляни и кованй. — Помпы, фонтаны и и всякй арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылае ся катальоґи.

Зъ друкарнѣ В. Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.